

помощь отъ други за да емигриратъ въ Щатите, изключая случая когато положително и ясно се види, че тия лица не принадлежатъ на една отъ горѣказанитѣ категории, и че казания билетъ не е билъ платенъ отъ нѣкоя корпорация, дружество, общество, община или чуждо правительство, прѣко или не прѣко; по-младитѣ отъ 16 години, които не се придвижаватъ поне отъ единъ отъ своите родители, и то съгласно дискретната прицѣнка на Министра на Търговията и Труда, и по съображения, каквите той намѣри за оправдателни.

По силата на сѫщия законъ, допускатъ се въ Щатите, освѣнъ по нѣкой другъ мотивъ, осъденитѣ за чисто политически прѣстъпления (offenses), които не на-вличатъ позоръ.

Допуска се ангажирането на чужди работници за Щатите, съ специална техника, ако такива не се намиратъ въ тѣхъ като безработни.

Ограниченията засъгващи работниците съ контрактъ не се отнасятъ за актиоритѣ, артиститѣ, конференциситѣ, пѣвцитѣ, свещеннослужителитѣ, учителитѣ, и дотия, които упражняватъ ладена професия призната като свободна (recognized learned profession) сѫщо и до лицата ангажирани въ лични и кѫщи служби.

(Ср. циркуляра на Италианското Министерство на Външнитѣ Работи до Окръжнитѣ Управители, Окол. Началници, и Кметоветѣ, дипломатическитѣ прѣставители и консулитѣ, относително издаващето на паспорти за Съед. Щати, *Bollettino dell'Emigrazione*, 1908, № 23, р. 96—99).

Болѣститѣ къмъ които реферира закона на Съединенитѣ Щати сѫ: венерическитѣ, кель, краста, изсипаностъ, трахома. Тръгващитѣ отъ Италия емигранти се прѣглеждатъ отъ италиански и американски лѣкари. Прѣгледа за послѣднитѣ е безапелационенъ. Заразенитѣ отъ горнитѣ болѣсти се връщатъ, а здравитѣ се пропущатъ но възможността да бѫдатъ и тѣ върнати отъ пристанищата